

parima, ko tas vairs neatrēk, ko aizvēd,
 tas vairs neatgrūš. ^{Tāpat-} ~~bet~~ no citen
 puses katru sestdienu bij steigusis
 mājā Līzina. Tūpat ringā dīroši
 Jēgors. Bet biņi, kas pienēca
 sestdienu, kumul, nā cithārt, of-
 metusis ^{iegrimuse} of lafā, strastijas tālums
 un jaidija. Vīne grībeja, lai ^{Līzina} ~~tas nāc-~~
 tu. Lai netūtu vairs starpā tā
 laika, kas aizvēsis māsu of ci-
 tu pusī. Vīne ^{grībeja lai būtu!} sarastitāi Laita vareki.
 nus un tad aizvēst prau. ^{un tat} Navīne
 vairs nubi ^{Līzina varija nakt.} jāufi, ligtin lūpas mei-
 salikstān ^{unam,}
 tene cūstēdama: "Līzīn, nāc! Līzīn
 nāc!" siverā acis un domāja: "Kas
 un atdarisū, celiņš vairs nebūs tuhs
 un melns. Līzina nāc, tāpat kā agrāk."

Laban bij rešit ^{sohoji.} ~~Viņa~~ ^{ar} 3

Bet ~~diņma~~ ~~castakija~~ ~~šina~~ ~~cipvērtam~~
acim. Tad viņa nāca nā rēp, smaidi-
^{nā cīhārls}
dama, sara kurviti vicinātāma, ~~pat~~
^{ku tar}
Jan viņa bij istabā. Vis palika
gaisā un sils. Tēs smaidija, mā-
le, visi gaudis. Un tad ^{ptādē} Jan viņas
^{abus} šķrpi pa lanku, pienu, Jāni Ka-
penām, Lizina to nera, vasarā
^{tās bij} mēpā, spalajās jutun lalstis, ku
pēs. Un runāja, runāja abus. Lids
palika šā reigla. Atspētinojās,
nā samēpļojis kapulins.

Bet citas reifes ^{načē bij nvarāja} ^{ierama spēja viņa} ~~neņma~~
^{labak} ~~neņma~~ ^{labak} ~~neņma~~ ^{labak} ~~neņma~~ ^{labak} ~~neņma~~
vairs šo viltu. ^{lai spalijās, cīp grīhija} ~~neņma~~
celins paliks tūks, tūks. ~~ne~~
~~ne~~ Lizina neber vairs neņma
no tās viltu. Tas lalks bij aif-
sāps.

Sunlei: linaš na lūks u šir-
 jāds: kults un melns. Agrāk
 lūks bij bijis ar visu balts,
 šimai atnājis ar nelielām mel-
 niem zaibumiem, ^{tas bij baidās rīpēs} kat da-
 beja baidās, vai ar drucku
 par nām paraisānu. No
 lūka sauca par ušarbu. Nu
 lai viņi arī to sauca, ^{lūka bēda par to nebij.} tā šaurāmi;
 Pastārejs nām laiku nantā, ja
 jareit jāspēku ^{cita} nēvarejs isākt,
 nasūkstija sāpi. izbūdināja aters
 vūntu un, pasvīlētis uz vienu
 kāju, uz otru un laiks bij balts
 un spojš ka bāte balta pūlīte.
 Bet nu raris tā nebij. Dažreiz ^{laika} ~~tas~~
 melni zaibumi iplaidās jāri mīst-
 lielā, bijiem, vāri štūderu. Un
 tas saņēmi ~~nāca tālā, ka pie~~
 sunleis ^{noēja} ~~by~~ ~~plūjstā~~ nāve nat-

pašu valsti, ko suni tur varēja saist,
ja viņas ^{dapriņ} ~~apreda~~ citu eda neta to,
kurš tā ^{sūtīta} ja viņas ^{istruka}
ko no ^{vai lina} ~~roham~~ ^{apmirst} ~~tas~~ ^{fo} lūgāiem bijis
visai svarīgs. Tai laikā viņas ^{gā}
biņi ^{apgarījās}, ka tā pie ^{svas}
mēsas ^{ipbaurija} jūtīgu atgāri-
nājumu; ~~ka~~ ^{nerajāgt} ^a ~~drumat~~
~~nerajāgt~~ ^a ~~sapņūt~~. ^{alģērnafinns} ^{no} ~~tas~~ ^{no}
~~ēsas~~ ^{pus}, ~~viņa~~ ^{to} ~~niegl~~ ^{ajmista},
~~bet~~ ^{ja} ~~no~~ ^{mātes}, ~~tas~~ ^{tas} ^{dapriņ} ^{stāpēja}
šauri. ^{Ja} ^{māte} ^{varēja} ^{tā} ^{varit?}
^{Ja} ^{varēja} ^{viņu} ^{sovīl} ^{par} ^{kaun} ^{to}, ^{par} ^{ko} ^{ta} ^{ņģūtās} ^{vainīga?}
^{Ja} ^{māte} ^{likās} ^{nā} ^{tālāk} ^{atgāņt}, ^{ka}
^{zvešāta} ^{balituse}. ^{Viņa} ^{laikam}
^{neka} ^{nefinēja} ^{par} ^{taunē} ^{drumē}
^{Vi} ^{laikam} ^{nefinēja} ^{vis}. ^{To} ^{biņi},
^{kat} ^{sunē} ^{aspriks} ^{stāp} ^{launa}
^{no} ^{vaima} ^{virkus} ^{nā} ^{ģantajums}, ^{vi}
^{iftēciens}, ^{par} ^{kuru} ^{lulī} ^{dapriņ} ^{sīsai-}
^{ģi} ^{smējās}, ^{vai} ^{ari} ^{par} ^{aus} ^{ģifa} ^{ģleens}
^{no} ^{mātes} ^{viņa} ^{vabija} ^{ģarienu}, ^{vai}

Pat planku: cita rufe lai sikh anuulki-
 gi nerunajot. Tas kuru shipri iebie-
 deja. Nekuruin vinas taha rufi,
 slept parvas vomas nu spelas no lie-
 lajiem, ~~tas~~ ^{bet} taha ari tejust, ka tai-
 dara pari nu taisu. tie, kas i no-
 turaku. Par vinnu nassija, tas ta
 vomas, ~~ka tas jauts~~ ^{liekie sora}, tavel ka
 kilajiem i vare totit, ~~tas~~ ^{vienulga, saj}, ~~tas~~ ^{tas}
~~tas pelvits, vai nepelvits unskat~~
 ner audija, netie ljas nu netapas, lai
 zoru atlaipot. Par to ~~tas~~ Anuuli
~~istatija~~ ^{kieca} spofija. Cili terni arvien
 zaudot nu tufasus. bet vinnu ne.
 Pusi citas sievas guleja Anuules ma-
 sei ausis, ka no tas meitenu vinnu
 lida prieka nepieridopot, ta nem-
 pat pate zaru galu, ja neuz-
 tava nesot ka cili terni. Tas pa-
 mudinaja mati vel stingraki zausites
 uz to, lai Anuules mafais vjirib pocius

nelaistu liekus pēnulis un neplestas
 nepildienīgā ^{kaunā, kas jau nu cūmā bij, kas gāja cīnā ar lūlo pasauli, bet jebai runci lūnā, tā tāi} koplumam spītība.
 Bet Anneli nemaz nebija rītes,
 viņa bati bij bēdīga barto, tā te
 nar, tē cili bērni; viņa bij tāds mazs
 nīciņš, kas tikai jāint gēivija,
 lei pamet tai ar mafo pirksti-
 nu, lai pasmaidīta preti un lūtil
 viņa tūs jū mātes Nakla,
 jū mātes sirdi.

(nonēral vīrus, iespējamais viņa bērni)
 Bet mitinātos ar bērnu, kas to
 oera darba gaudis? Jo tik va-
 rīgo bagātūiki, viņa kungis ar
 lepnašāi pils un jārā lūlīja valā.

Līpīnās gaisūmīnāg bēta Lēns, bet
 arī jautoj Karline bij palikuse maģunija
 un maģunaiģa. Un xievreij, iēģit ve-
 mēminas kambarkā Anneli veģija tur
 stāvēns Karlini sarkanā norauktāis
 acim.

Kabijā Venas nebij ^{mit} *(pūcīgā un smukā meitā)* ^{ar} *(pūcīgā un smukā meitā)*
 Karlinei jāreus? "meilene
 bāģiģi jāutģa"

Ne tūlīt atbildēja secinājuma.
 Viņa aigtaisija papriks' lielofies-
 mu grāmatu, to grāmatu, kas lika
 bij' viņai: viņai, ar spaišu
 garenu bilti: katras fies was tāku
 mā, ar ~~tasessim~~ ^{lācu} tikumiem nu riju-
 viumiem ispušotā pirmo
~~grāmas~~ burtu nu arī ar citiem burtiem
 šis tukim ka varēja aptausit ro-
 naur, atlita grāmkas plauktā un
 kat šis teica.

Karlina ar Luza taisas iet pie
 "mācītāja."
 Papīc Karlinei bij' jaunl' taisai
 ar Luza pie mācītāja, ^{meitene} ~~katā jaunā~~
 nesapate, bet ka bij' jācūc
 jūt par to viņa vairs nebrīnījās,
 jo visi, kas leicās iel' pie mācītāja,
^{meitā} ~~katā rāts.~~ neapapīc
 Tamēr suneli: bij' Karlines šil'
 šil' ka laika, kat viņa bij' smēfija nu
 strala, kaut arī hiif! Purcināja suneli.
 Wauš nā bij' šil'. Dauskas tāpja.

125

Tas bij melnais laiks, kas šepi
spricis šāp rofaini balts.

"Ko ta mēlene tāda?" vaņņaj
jautāj līdie.

Vai tev kas šāp? ^{šāpājs} ~~Tas mate~~
~~kas šāp.~~

"Ko nu stunde vareja potēt,
Tu aut. Tas jau šāp šur nu
tur. ^{Vienu kreklī, mē.} Tas viss no augšanas."

Ēnas vairs tā netij, tā agrāk.
Kaut kas taisijās jērgroptis.
Ē. stunde turisi nojauts, ka
^{ar viņiem visiem nu ar}
Tas šas tabarā ar terve: stasi.

Terceis stasis bij Ē. saim-
niets nu vecmācības, jaun-
raim vels. ^{Kaut bij parāstis, tota laika.} Kautis reaktors bij gājis
no mājam, ja labu jaunakajam,
Jo kas saimniets, Tam nevajadzēja
^{Tas laikus.} būt krievs. Un lai glābtu no
krievs ~~izveš~~ novērdanas, ^{kautis}
saijs priekš sarjiem, ko spējs, ja, ^{šāpājs} ~~bet~~
rānā, neka kat tie tūta jāglābj

13

no slinītas, vai ^{pat} ~~stāvēs~~. Tā Lēns
manāms ^{vienu} ~~pie~~ oha ^{neomānīgas} ~~dienu~~
beidz bij valicis ~~par~~ ^{par} ~~saimnieku~~
pats jaunahais.

Sauces attiecības par sēvaci ~~at~~
jau naps ~~paša~~ ^{piemē} ~~caibe~~ ~~ne-~~
bij visai draupīgas. Pie pinnās
sastapšanas, kad viņa bij at-
braukuse no Taltineim, Terreis,
Es iesauzīdams ^{bij} ~~Es~~ ~~plītes~~ ~~ratas~~,
istā pārsteigts iesauzīdams: "A,
Kur jau ~~patlabam~~ ~~si~~ ~~atbrau-~~
kuse ~~te~~ ~~mana~~ ~~ligara!~~ Na, ~~nae~~
sū, ~~nae~~ sū!" un bij mēģinājis
kneiteni ~~satrēt~~ ~~un~~ ~~nocunēt~~,
bet ~~skauks~~ ~~bij~~ ~~klieguse~~, ~~skro-~~
pejuse, ~~situse~~ ~~un~~, ~~basprukuse~~ ~~di-~~
migi ~~vate~~, ~~nekm~~ ~~citur~~ ~~patrōra~~
nefin ~~arāma~~, ~~ķem~~ ~~jultas~~ ~~glābuse~~.
Nagairijuse, ~~ķem~~ ~~viss~~ ~~ķlusa~~, ~~ta~~
beidz ~~bij~~ ~~ēduse~~ ~~ķauka~~, ~~bet~~ ~~te~~

no kādas pasliptures šai bij atkal
 upbrucis kērocis, pacēlis ^{to darās} lielaj stipr
 zohās un nobūcējis, neskatoties
 ne uz ^{māte} kādu kliegšanu, vai ^{pretim} ~~stāstu~~
~~šānu~~. Pat to ving, raga-jelāiste,
 bij zaudējis un dāme ^{veid} vesela
 stunda, kamēr māte, nepieņēma
 Parker dāmas iemesla, bet dāma
 dāma. Likai iespēdams, to bij
 ievērojus ^{at pēdē} pēdē. Klusuma ^{ilgā} uz gar-
 ošanas. No tās reizes ānuli
 vairācīt kēroca, cik vien varēja,
 lai gan novērt, no tas varēja, ko
 runāja, tai balīnē ^{reizi dāma} ~~deģlasi~~.

Tērnas bij ^{bieži} ~~daudz~~ ārpus mā-
 jas. Nu kad ~~bij~~ mājā, tad reti-
 vāra viens, bet tas ^{nieko} sabrauca rēsi:
 daudzaj viens ^{ar} tams lārdes
 sev līf. Tricax: tie esat studenti.
 Vīsi bij jauni un līgsni. ^{4. jūnijā, kopējā reģionā} ~~stāda un~~

Dintys. Pnesas Dins mas rācs mē-
 lē, utu nus ^{Pabi ori ris aris mēlī galu nāpā.} ketriski. Vemāmi-
 nya tar vārija tējs ~~haha~~
~~haha~~ ~~haha~~ krumuli pie tramula
 nū, cepa jagu. Bet vārija sefot,
^{paforst} Pa hii ciemini ruzi nepatiks,
 daut uiz Dintys no rivas katr
 vārd. nā: burloni. Veirak vīns
 nesaija, bet tad ^{pat rēns} vārd labs nūbij.
 Vīsu zigus riva lina nojūp
 un pabarot. Ja to nesaija, vīsi
 zveisa un kšaji žemi, nerarekmi-
 sajaiht saris branējus. Bet
 dāmprij ^{istkija branēji} ~~4 šķāri~~ istkija nā lila-
 šķija. Tas vajā šija up karstain
 jētam zigus sajuht un vīsi bēj
^{airlaidās} ~~pa~~ hā vīsi, tērcis lūf.

Ķāpvažarūs jaunus rikus un
 traubus pāveca tērcis, no litat
 zaimniciba. Vemāminja vīns

ieslēpa snapi un sūnēt neapņēma.
Vīrsi nevajājās nekā, tad būd.

Beigi, kat sunājs var fercei
stusi, neņemamā mīša lelt. "Jau-
ni laiki, jaunā pasaulē, es vairs
to ~~not~~ nesaprotu, bet lai jau
nu dar, be grib."

Arī iemilto izbrucamo gūgu
vainā glūstija un baraja, nekā cits,
patināda: "Naskriis, naskriis, to
nabaga gūgijam."

Tīrois arnis bij stējs, vīrs
uraki jāsa pēdija beidi, kat cil-
bij, nopaidījūsis un ustrankvīg
glūn nabasīpi.
Vīrs bij, arvien tas bij pilns
jaunā plans un nodoms. Vīrs
bij eitā, nekā citi saimnieki.

Stājas dienvidpusē tīrois
tāka ūnat ~~folasa~~ lield ^{gūgtijā} dārpa un to
paplūšīval ik arfadu. Citi mā-
ti rauskija pleus.

"Vai tas bez naudas izvešanas?"

18

pacēla acis no grāmatas nu satra
 unat ^(nats sariem vārdiem) no galvas. Tad ugris ^{lielais} pētās.
 sejas rīgam die nīstas, rīsas acis pētās.
~~Acis pētās, visi klansijas~~ kā lūg
 elpas, un rīsim ar ^{viņi} vīst. Viēli,
 kā strāum rīgam plūda vārdi
 un rīsim šū bij saprotami, Tur,
 dauf turaki, neta māpilajā vārdi,
 jo vīns- jīvaja, kas katras pār
 un kas katram dara pīcku.

Bet kad sunel uņģija daf.
 sū, pret vakaru, stīvam vecmāmi-
 nu sēsovidi un ilgi pētām talumu,
 kurā sarepams lilais eļš, ra- nakt-
 klusi uzēpams un hā tna nost-
 gams bi lūga, tad vīns- jīvaja,
 ka tā gaisa tērci Ausi un hā-
 vīns vīns bērs kai neta kē-
 dauf rūģis neta šis lilais plat-
 plecu pīsis.

Rūģ, pret parasari, tērcis ^{piņķuē-} aļģeģis.
 daudi pēt.
 "Vāc tā, mīķen! ģim, kas nu ģim!
 Nu, atūmī, atūmī! - Nēvāri! Tad es

Ter palēns. Pa lieldienam pārbauda
māsa. Nu! Tagad tācu tu man
vari teikt paldies!"

Anni sasita rokas. Pēc tēva
no līda priekā un laimns, "Bet
~~atbilst~~ ^{paldies} paldies parāda. Tēvalis
ari laiham ~~viss~~ ^{na} (nejaucija).

Pūpļa svētkina atnēca sietā
zīlā. Galva bēta jala, santite, na
Jaura noka zolins, sēdija Ter, mā-
se un recmānina. Viena bij pils
unās un ^{izskatījās} ~~vastkumū.~~

^{kapitulu tur unā, kaņģi matijas}
~~traudīgās~~ Annē, māte Teri klaus-
kamāja un, par to, jautājusi, pie-
nāca, ^{lielā sev pieļāpuma} ~~ilgēm~~
unā, ilgēm to ~~keļi~~ ~~strāvi~~

bij mēna no laimiga vērtē-
juma. Kur tāda reize bij ga-
ojusēs! Viena rūmsija bāt klāt un
~~Siebi unāja tālā~~ ~~svētdiē~~
~~plausitās.~~ klausitās.

— Vai tas itukādes ienes nar
vainā? Vai tas tev pēdējais lemmis?
recmānina pāntāji, na nespēšana

Kaut no uetieamun eptreit.

Maus pērijai tēnuus, mat.

Forit mēs ar Lankuati galigim.
tīgam. Pa Lugiun jait. Sa tērs.

“Lankuadiu jau būs labi. Es
jau viņam ^{kei cidi} beri novēlu, jo
Es tupeļmans beus, bet būs
būs ar Ģēneim, ja toras acis vairs
~~ne~~ velūkas, kas ^{te} notik?”

“Jā nu jūs runājat, mat,
“kas būs ar Ģēneim? Kas jās te par tēri?”

Te tan valūh par tām mētām
ne koplis, bet vesals cilvēks.

Un piē tan gudris cilvēks.”

^{nar bijis unai Juekar}
“Tas meētis arhla gājis. To jau
tu pini.”

“Kas būs jait, es.”

“Ne, ne, dils! etusis ļau daug
niegl' aušis. Kamēr tu se, bij, Es
gads, viss gājs uz aušū, prieks
bij upeit. To launams, to tēradamun,
to uenies ^{svēss} ^{ģēst.} Bet tā u ja-

sirdi grauf."

"Tu kii, kas varēja, nam rajadzijs
 oart, kii nekii netaija. Brāli bij
 deru: man smuks solijums pa-
 tūget rihl pie mājām, kii
 iespims, jo viņi katrs bij nēmu-
 si no sēra liqzda savu ^{spilno} daļu,
 tikai es ne. Man ne nera smukts,
 bet ^{deva} solijums. ^{kaļ vajadzis, dabatis} Sta kat nu rafa-
 dējs, kad jādijās pirmā rēeta, ku-
 nu varēja pameut, kas bij pirmie
 atstānātāji? Tikai brāli. Tur nebij
 labi un nākušreiz atkal nebij
 labi un pēc nākušās kafat.
 Tad es nostārkā, ka viņi mani
 atstuvās no katras rēetas, aiz bailēm.
 Na man ^ī vār jasnier [#] valūzija 20.
 Na, pēc ^{šabara} šairubies. Tas, kas rīmen
 bērā priekšā dieuaktīs varit.
 Tad es apslāpēju ilgusēns pēc
 sava pēnes stūriša un lību

prāts ar mīem. Ja viņi man
 arī būtu pūbjuši galīgel, ^{taisnais} nekad
 vien prātibis starp viņiem nebū-
 tu bijis. Un šis vēl saeelt nai-
 ve brāļu starpā; tā es neprātibis.

"Tik jau tev ir tas bagātības,
 ka tas taisnais prāts."

"Ja, netaisnība man ir eūktā,
 un nebūvībs tāpat. Zem citā
 strādāt man būtu jāparģi-
 si. Tāpēc es nodomāju: iedū pie
 Laukmala viņa jauncelmaņa mā-
 jās. Darbs būs grūts. Tur Hānsies plo-
 sumu pļest, ja tur jau ^{naļķu} pirkai atme.
 Tā, bet ^{vai ir jās pirkais, vai būsu pērkais?} ~~es būšu pērkais~~
^(Vismā) man tur būs darba vels, vaist, ka
 es par labu atrodū un nāvis kat
 man kāds nāks ar neprātīgu
 pavēli, kurū daļreiz jāpāru kauns
 izpildīt. Ja, kā tur būs, es vēl nezinu.
 Pie Laukmala nekur vēl jūrojis. Viņš
 ir taisnīgs. Varbūt būs man tas labāks

^{Maailma vana leht: Turisim saarid egiin, pööras vana abn, marcinga leht}
brälis. ^{ai püak, dan tinnam tar angster de la} 24, ma ko tus rüfär väivät vel
annat. Tä is noleuhts nu Tam ta-fabel.
"Ma rüvüt tä: ari is labäki. Lai
tät notik ^{veery} paräs."

Viemäminä etas nu mesuigä uzeel-
kis. ^{1. seht. nairam notirpudäs} Inuagis rüfär, ringä su aiigä. Tas is
täi pavesait, bas kož kaulä.

Ters palitüjä viigä püvöhtis nu
paradüjä to kaulä.

Mäke nubij visu laika seijijä
meriga varda, litkai päst, täs acis
40 slaneijäse. Vinga ar tagad ^{klusijä} ~~merijä~~.

Täde muu, hä tagat täp ~~lauda~~
tevä nu viemäminä etauk vel
nubij nekat järkijä. Nöping ring-
jalijäs no riene uq atn. No tas notimi-
jä? Has täs jän bij notilis? Has
vel notiks?

"Vai ters ies pöjäm no Heniem?"
vunä jantäp ar ifbailem, häd täs ar
mäti bij palikusäs vienas.

"Ne ters vieu, mes vici iesiu."
"No Heniem?"

Ja?

"No Hēnium prau? Parisam prau?"

"Ja, bērns, ja. Tūpat pat, ka Lurģien."

"Vei, nei!" suni šurinaji galva. "Nu tu gan stāsti jokus! ~~Tu~~ Tu gribi mani manīt, u zīnu."

"Tu tāk šisēji, ko runāji šīs rīti, laiku? Vai tie bij joki?"

"Bet nā tad mēs varam aizēt no Hēnium?"

"Vai tad Tu domāji, ka mēs šē vār-
sīm mūžam ofort? Tās jau ne-
mūru mājas. Akurs nekurs ne-
māji. Tu vari to širdēt. Šis jau ^{šiem mēs ceļim prau} šurģan lītē. Pa šur-
ģu, tā tas lej. Vērs ķeisa. Šis ne-

kat nedrīna jokus un snāte aktēji
mārijur kōna. Šande šisēji šo
rīti, kā kaut no tāla, tāla, bet
šaprast neko nesaprast. Še-
nad, nekad, nekad rīta acēla.
tu varjuru iedomāties, kā kād
lūg bās jāit profāms no Hēnium.

26.

Tērs bij ar bal pienācis, ^{un} nosēdēs uz
zola.

^{ring} "Nu tu arī jākūsi gūtādas gaitas,
Lēta stundi. Kalra diena jaunā."

"Nas Tas nu ^{Līlo} jāsān," māte jē-
laja, glās tādama mīkēni a knapi
astāgu jārā. Nu tad rēt tas līlais
aitu bars, no Laukmalēi pīrās
atdēt gacil pē rācāru. Tā tē

apskrāp. Līk mežos kājas ²⁴
~~Stāvāja bāvēt ar darbu, kas nāc rēt pierādīt ne sārū jūtumu ne~~ ^{criplumy.}
Nar Līk rēti. Jānība līlā tross.

Reim plāša, lauku nu tūru nu ^{gāgāstam}
kas lūtie rāpājami, rēl nār.

Nu mūsū bars nār isēntināts.
Pa maņumam jau pīrādis kī
darba... Nu tā Tu dānā, meiten?

Vai varēti ispalpot Jār līlo jānā?
Tērs, smaidītams, bet itā ar smai.
Kiem smēndams, jaskatijāt uz dānuli.
Ikteve nesamēnija, ko atbildēt.
Viss pūdetāri rīnā samēsināja,

sericea. Nā viss bij nēcis tik
 negaidā, nā ~~viss~~ jau ^{seu} bij solents
 nu armuēls, nā nēcē, itheba raris
 nēvarēja ^{grāpīt} ~~darīt~~, nekur izbēgt no
 tā, kas nēcē nu nā rīnai jēsai tāos
 iesnātikus ^{sais} nākasās uotitruanas nu
 rīnas rēfēta nākasō darbu, nēvis kē-
~~stāta~~ rotāku, bet kā grūts pīnā-
 mums, tō visu rīnas liegtrāji
 pīnu vīj. Nu rīnai tas rīnāk pī-
 nās kā jāpūis, nēkā patiesība.

Jā, ko tur var darīt? Vai es, ar

vieglu sirdi ej prām no liem ^{patiegs} ~~liem~~
 To stāvāji rūpūs, te jāgāja bērlīda. Nu tā jēsai mēluma dēk un tas garus ^{patiegs} ~~be-~~
 niem? Vai ir patīkami ja katrām

Jurģim nēardē savu līgtu? Bet

Tāta nu ir ^{ta} dīre!

dīre? dīre! Kas tā tāta

ir, tā dīre? Anuēls kā izbijusis
 pacēla jālu. Bet tērs nu mācē tīkas
 isna nēaprestu rīnas jāntajusis acis, tīgi
 kā Jurģinājs savu ^{sa} kumu.

^{riņņ} ^{II} ⁵ ³⁴
~~nosplāva~~ ^{vān} ^{lūc} ^{āmpas}. Šito ^{brāļa}
nīlību ^{tērs} nenat' neratījs aiz-
mūst nu uz otus gadu vairs ne-
palina, lai gan Karmenis, uzskūms
kas ^{tērs} ^{brālis} par varenu strādnieku,
mūnaja ^{dam} apbrāt no ūta līf va-
naram, lai jēle sāt palikat nu aef
no ^{dam} ^{sasolys}. Bet tērs viņam vairs
neticēja.

Prešēdama tērs uāham no kalma
māte apklusē. Ar to ībeifās tēs
pienas runēšana.

Ankle aizgāja, ~~ne vairs~~ ~~deit~~ ~~lēnas~~
tēlas, ~~nešdama~~ ~~par~~ ~~doznu~~ ~~uastu~~.
~~Tai vienā stunda~~ ~~stunda~~ ~~likās~~ ~~kā~~
tā būtu īplairak nu apfāngus rītu
^{so} ~~par~~ ~~pieaugumu~~, kas bij nemanst
nēcis ^{pa} ^{tiem} ^{čelkiem} ^{gabiem},
Lēnas ^{naš} ^{ratiešu}. ^{Vecakā} ^{sarunu}
vīpa ^{uptrēra} ^{netikreiu} ^{tā} ^{hava} ^{no-}
^{kiensā} ^{attstārijumu}, ^{bet} ^{ari} ^{ti} ^{no-}
^{siensā} ^{sakarību} ^{ar} ^{seri}, ^{ar} ^{saru}
apbrātmē. Un seri tā jata ^{sakarību} ^{ar} ^{kont}
^{no} ^{deginami} ^{šitū}.

Lai arī sāpēja ~~viss~~ ~~izpauz~~ ~~apziņu~~
 ka jādzīvot no Līnieniem ^(lai arī bij sūnītes) ~~veca~~ ~~piers~~
 gaitas, ^{nodarītes} ~~terā~~ ~~piers~~ ~~ciemas~~, ~~kaul~~
^{ganmā} ~~nas~~ ~~bij~~, ~~kas~~ ~~līna~~ ~~uz~~ ~~elpot~~ ~~ka~~ ~~kaul~~
~~plakām~~ ~~uz~~ ~~tilām~~, ^(puri) ~~ka~~ ~~ka~~ ~~kaul~~ ~~pur~~
 bij ~~bāts~~ ~~nespinams~~ ~~spēks~~, ~~kas~~ ~~patī-~~
~~gēt~~ ~~visām~~ ~~sint~~ ~~vāri~~, ^{solija} ~~lai~~ ~~ne~~ ~~aktu~~,
 kas ~~nā~~ ~~draus~~.

~~Itens~~ ~~gatar~~ ~~pār~~ ~~līlas~~ ~~pār~~ ~~maimās~~.
 Jaudrū ~~visi~~ ~~līpsinji~~ ~~mā~~ ~~jeņik~~.
^{faisijās} ~~nast~~ ~~ķir~~ ~~tas~~ ~~katrs~~ ~~up~~ ~~jam~~ ~~busi~~. ~~Tēr-~~
~~cis~~ ~~negribēja~~ ~~vairs~~ ~~kur~~ ~~ne~~ ~~viena~~ ~~pre-~~
~~cta~~ ~~kalpa~~, ^(bij salīps) ~~bet~~ ~~ķer~~ ~~ķidus~~ ~~un~~ ~~matas~~.
 Karline ar ~~Ingū~~ ~~at~~ ~~pa~~ ~~pa~~ ^(bij salīps) ~~pa~~ ~~pa~~ ~~uz~~
~~nā~~ ~~dam~~ ~~pār~~ ~~no~~ ~~ra~~ ~~ka~~ ~~mā~~ ~~je~~ ~~ni~~ ^{mājān.} ~~Vecā~~ ~~kuņi~~
~~Ingū~~ ~~ne~~ ~~is~~ ~~mū~~ ~~ijā~~ ~~darbā~~ ~~ne~~ ~~de~~ ~~va~~,
^{un} ~~ca~~ ~~gija~~ ~~ģiv~~ ~~vi~~ ~~me~~ ~~ta~~. ^{savas} ~~Faugas~~
 ar ~~par~~ ~~je~~ ~~iem~~ ~~jam~~ ~~bij~~ ~~a~~ ~~isp~~ ~~ā~~ ~~ju~~ ~~si~~ ~~p~~ ~~em~~.

~~Ter~~ ~~cis~~ ~~ausis~~ ~~kuņi~~ ~~vār~~ ~~da~~.
 Līl ~~te~~ ~~ni~~ ~~ne~~ ~~de~~ ~~gā~~ ~~vi~~ ~~ns~~ ~~pār~~ ~~ve~~ ~~ta~~, ~~ter~~
 līp ~~no~~ ~~de~~ ~~g~~ ~~ar~~ ~~as~~ ~~(Lī~~ ~~g~~ ~~in~~ ~~ta~~ ~~Lī~~ ~~p~~ ~~ā~~ ~~iem~~

34

Turpām viņa varēja palikt, ^{un} gribēja samziedēt
paliņot airvāktus uz ^{jaunpilsētas} ~~cilvēku~~ mājām.

Lizina ~~ar~~ bij pabeigusi darbu un
dunelī. Likās, nā ^{ta} valdība
~~bet ar~~ ^{bet ar} ~~trīs~~ ^{daudz} ~~ar~~ ^{trešdaļa} skais-
tā ~~bet~~ ^{ilgi} Karlīne viņā ^{ilgi} gūtatijā, pate-
bāta mamma.

Bet tāla, tāla palinuse ~~ta~~ mūsā,
Bērņpūroziļe sat-pilsēta, viņa beica.

„Pagaid, tēc nedrās būtu, sīk
pat jārta, kā senāk. Na tāksies
atkal skrišana tā laukiem un
mežiem. Jēso jān nesēdēšu
nerienas lietas stundas.”

Daudz, daudz vēl izskūjās abas
ar chandli ja mežu un ličiem. Bet
valodas veids nebij senās. Pēdī
Lizina, stralīnmas tālāmā, bij
sen nāpimuse, tā jato ar fa-
vām rēman, kaut tur bārebrās
un mafā mēlne baidījās viņu
francet. Arī viņai bij pasās šoras
valodas ar kalniem, ar kokiem.

„Aunle, Aunle, tu jūbat iel no

Anna Brijaņa

Vasaras celi

Vasara atpils rī straumē ar Jūliju Krastu.
Izpūjām malā, yim pa jūras pieciem ceļiem
Mēģlīgas zaiņi.

RAVIM
3340

STATAUN
M-ZEJS

11/4

manu profēm, isveins no ūiem jautāja, itnā bē-
netamies nu pārņūpams.

"Nē, nē, nē!" Annale liepās.
"Cūzisi nu aigūisisi,"
"Kad ai aigūsu, nekas neaigūisisi, nekad,
nekad; neviens mēša kaha, neviens kalva."

Lildinas atnāca. Kalvā, starp diviem va-
reniem bērniem bij upstātas sūpales. Tās bija
Lilpejūras upstāt Lugas šķepās uher. Lei vēl bē-
minot viņu Lēvas. Savāca Rāimimā ^{lūgimā} bēzūnu
jaunekli sūpales. Visi slāņja riiglo nu ^{lūgimā}
sveidimā (Lilpejūras)

(Paz mūnās Lēvas atnāca. Viens slāņjs
smuks puisis, sponas stulmāji jābetas, sar-
kavā epurē, tā bij Lēvas bēgija, tā kā
Dāvis pielipa. Annale smētijās up viņu, cik
lik ~~ta~~ ^{sevi} rikūnā ^{jauda} ~~sevi~~ bet viņš tā
veprētējas, tā veprētējas ^{it tālā} nu kad ar at-
murtēja up bēstijā, Lēvā rēt bij atkāt
klāt. Bet Annale, tāpat tieigi; Turējas Lēvas
tūm. Kad smukais puisis tā pamanija, viņš
laipni bildināsi pasratifās ^{meiteni} ~~ta~~ acis:

"Nu meiten, būsim orangi!"
"Bet abild; Annale acis viņš rarija
lūgimā ^{lūgimā} jāsīsi: "Nebūsim vis orangi, if
majām!"

29
Bet Lijņa pasatijās uz abiem, iesūnījās
un papurināja galvu. Tad aizgāja un ielēca
Sūpols. Tūlīt, šinī nākotās vasaras ganu
pēni vienilka rūsni.

"Oih augsta var laisl?"

"Oih tik juns spēka."

"To nu rūsni pūchija pierādīt. Sūpols lai-
dās ^{uz augstāk} ar savu sūvīnu augstāk. ^{am} Tātad
no pūchuma, tad līpās, tad pūchija
Lijņas galva ar kaplajām tīgus mata
pīnem.

"Oih tālu es redzu! Filus palauš, Filus
mežus, saknānas mājas! Tū tālu jūs neviens
nevarat redzēt, rūsja garlīfja. Bet uz
smūžas pūsi vairs ne ar rūsnu aci
neskatījās.

Tū šie Lillvienam nāca šinī svarīgi
notikumi.

Svītku nedēļa - Lūgus ar Karlīni ar šād
branca pie mēitaja un Poreij branca
šiem līdži arī tios un tērcis šūsis.

Bet mājās reemāmīna vārija "Tārpīnā"
Papu un cepa galvu Lūgus un Karlīnes
mīdas tam. Pārbranturūs aicināja visus
~~Pārbranturūs šinī šīs galvas~~
līpās pie galda.

Bet tūlīt nesērās vis. Sprinģi
 sērētis dusis salīha rotas nu sunāja
 papat sprinģi nu itā nokauņējūties
 stārusiem Tugam nu Karlīnei par jaunā
 Jūri, par pīchēm nu bēdām, par
 salīcību nu mīlestību. Kartīne vītu
 laiku sūkstotija pīduskuē. Pēc sunas
 vīti balsi nasmaitija tērēpī. Annule
 nu nojanda, ka Tugus ar Vērtiari Tugas
 ir vīti nu siera. Labi jau ^{tas lūgums} bij, bet ka
 vairs ^{nemat} nebija ta Karlīne. (malos oīnās ar balto koklāst)
~~(tas ir) uīpja to līdu nu slātu jūvāpās jūvāpās~~
 Miltēnas atbrētē iisrotija brēli. Annule
 tūi nobijās nu bijija atbrāpas atjāhā. ^{Vai tas}
 bij tā liels cilvēks, ciena nu jūdā Turam?
 Vai nu verisam vūis nevarēja atbrātes
 būt ^{pret vītu} neratnas vai jūt nefaklausīgai, tas
 vīl bij labi jāpārdmā. Vīsa pēc pusdien
 pēc baguicas rīvi abi ar māsu rīu jā
 jā, ar māsu rīu sunāja, pakt, kas
 nu nāts, ko oīti, dānlei kur Tamnā nebija
 ko klausītis.

Pēdējās dienas krita itā up galu bešti-
 kenā, sīk ātās, ātās. Vīl varēja sūskaitēbi-
 cas tūf Tugam, tad sīkai vīti nu tad jū-
 nāca pēdējais vaktars Lēnas. Vīti bij pēdēji.
 Vakarinas aigusa nācīpūntas.

